

ment, també s'implantarà el carnet d'identitat, que reportarà beneficis a tots els companys

Dispensaris públics

En lo que la Junta manté una verdadera creuada, és en lo tocant a dispensaris públics. El Sindicat no ha de tolerar que funcioni ni un sol dispensari públic, a excepció dels de la beneficència oficial, sense retribuir degudament el metge que hi presti serveis. Servant sempre aquesta noble i justa aspiració, començà per fer una requisa de dispensaris, amb el nom i nombre de companys que hi prestaren servei. Una vegada obtingudes aquestes dades, que no podeu arribar-vos a figurar lo difícil que resulta, s'anaren convocant en diferents dies a tots els companys que prestaven servei en un mateix dispensari, se'ls donava compte de l'objecte i abast de la reunió, i tots, absolutament tots, quedaren encantats i entusiasmats de l'obra.

Al mateix temps s'oficiava al Director, Patronat o lo que fos, de cada dispensari, assabentant-los que el Sindicat no podia permetre que prestessin servei companys sense retribuir-los. Ens contestaren espontàneament, amb certa noblesa que cal remarcar i agrair alguns; altres, amb forma més o menys rezelosa, i uns poquets, donant notes desentonants; però el fet positiu és que tots, absolutament tots, respongueren a la crida del Sindicat, admetent, en principi, que el metge, igual que els altres funcionaris, deu percebre honoraris sempre que presti serveis.

Per avui sols enumeraré els dispensaris amb els quals hem entrat en negociacions, deixant per un altre dia el donar-ne explicació detallada. Són aquests: el «Dispensari de l'Hospital de la Santa Creu», «Mutual Salus», «Nostra Senyora de Pompeia», «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria», «Casa de Salut L'Aliança», «Creu Roja», «Dames de Sant Vicents de Paul» i «Institut de la Dona que Treballa».

S'ha de fer constar que la Creu Roja, volent fugir de les normes del Sindicat, s'empenyà en obrir un dispensari a espalles nostres i lograrem fer fracassar tal maniobra, no podent-ho portar a cap per falta de personal facultatiu. No menys significatiu és el cas de la «Cooperativa de Periodistes», que uns companys, plens de bona fe, s'havien ofert a prestar-los llurs serveis de franc, bastant la insistència amistosa de nostre senyor President, Dr. Presta, perquè els companys esmentats desistissin de llur promesa, posant-nos el President de dita Cooperativa, una lletra molt lloable, en la qual ens manifesta que, atenent a les explicacions que li havien sigut donades pel Dr. Presta, renunciaven molt gustosos als oferiments que els hi havien sigut fets per companys de Secció.

Pel sol enunciat de qüestions a resoldre i punts desenrotllar, podreu fer-vos càrrec de la tasca a realitzar en profit de la classe.

Acaba el cronista desitjant-vos feliç i pròsper any

nou a sindicats i no sindicats, afegint a aquests últims, que vos estem esperant amb els braços oberts, no dubtant que, a no tardar, ens trobarem confosos en franca abraçada de germanor, defensant el sagrat lema de nostra preuada institució: *Millorament moral i material del company.*

J. FERRER I PRAT

Carta oberta als metges de la ciutat de Tortosa

Companys: La circumstància d'ésser Tortosa la única ciutat de Catalunya on el nostre Sindicat de Metges no ha pogut trobar sòlid basament per oposar la seva obra de redempció col·lectiva, de la classe mèdica, fa que avui, vos dirigeixi aquestes ratlles cridant-vos l'atenció per què reflexioneu sobre la forma en què deixeu abandonats els vostres interessos col·lectius que al fi i al cap són els vostres interessos particulars.

Deixeu-vos de passades rencúnies, prescindint per un moment de vostra idealitat política, sigui quina sigui i ajunteu-vos bonament a parlar de vostres interessos i veureu quanta feina teniu a fer.

Penseu que avui cada estament o classe s'apressa a unir-se i organitzar-se per a defensar els propis interessos i que les classes que no estiguin capacitades per a fer això, seran víctimes irremissiblement dels altres que millor hagin sapigut executar col·lectivament el seu esforç.

La classe mèdica pateix, crec atàvicament, d'un acerb individualisme que resulta incompatible amb l'ambient social actual.

Degut a aquest individualisme, la classe mèdica, durant aquests anys de les vaques grasses, ha vingut sofrint més encara que en les èpoques normals de menor abundància. Aquest individualisme és impossible sostenir-lo ara una vegada ja entrats en l'època de les vaques magres.

En les lluites col·lectives, l'individu aïllat no representa res, no pot res, és una víctima obligada. En les lluites col·lectives sols es pot vèncer fent una col·lectivitat més forta que els altres. Sols són moderats els egoïsmes col·lectius d'una banda, oposant-hi els interessos i la força col·lectiva de l'altra.

A vosaltres, companys tortosins, el Sindicat de Metges de Catalunya (que, en absolut, no té cap color polític) vos ha convidat en diverses ocasions a formar part de la seva gran família. Fins avui, per mires particulars o polítiques, segons ens informen, no heu ingressat en ella. De persistir en aquesta tesitura no tardareu pas a patir-ne pitjors danys dels que avui ja sentiu.